

REEVES, H.;
DE ROSNAY, J.;
COPPENS, Y.;
SIMONNET, D.
*La historia más bella
del mundo*
Anagrama

HENRIETTE MERLE BOLUFER
2n BAT - IES Núm. 1 - Xàbia

D'on venim? Què som? On anem? Per què vivim? Per què estem ací? *La historia más bella del mundo* és un assaig que s'articula amb entrevista, que tracta els misteris del nostre origen, tant des d'un punt de vista científic com de filosòfic. L'aproximació es fa des de diferents disciplines científiques com l'astrofísica, la biologia i la paleontologia. El llibre relata com un periodista va interrogant tres grans especialistes francesos sobre el nostre origen. És un *best-seller* que no ha perdut actualitat i que, sobretot, no deixa de commoure el lector.

El relat es recolza en descobriments recents i aprofita els revolucionaris instruments com les sondes que exploren el sistema solar, els telescopis espacials, els acceleradors de partícules... També, fa ús de la biologia, la genètica... i, així mateix, de troballes fòssils, del progrés de la datació, etc.

L'estructura es redueix a un pròleg i tres actes:

El primer acte planteja diferents discussions metafísiques i la pregunta sobre el nostre origen: què hi havia abans del *Big Bang* fa 15 mil milions d'anys? L'astrofísic Hubert Reeves aclarirà aquestes qüestions. Insisteix a buscar l'equilibri entre la ciència i l'art, la cultura i la naturalesa, i sap que la recerca dels nostres orígens posseeix una dimensió que cap fórmula pot capturar i que no es pot tancar en una teoria.

El segon acte tracta d'explicar la vida nascuda d'allò inanimat. S'interroga el doctor Joël Rosnay, assessor especial de la Ciutat de la Ciència i la Indústria de París i President de *Bioetics International*, una consultora especialitzada en l'impacte de les noves tecnologies en la indústria. Fou un dels primers a sintetitzar els coneixements referents a l'origen de la vida. A més a més, és apòstol de la teoria de sistemes i pioner de la comunicació global.

L'últim acte explica l'evolució de l'home fins al moment en què va ser dotat d'intel·ligència i va poder inventar ferraments. Yves Coppens, professor del Collège de França, aclareix algunes idees sobre la paleontologia.

Encara que utilitza un estil formal, la temàtica del llibre és apassionant i, alhora, senzilla, ja que no abusa dels tecnicismes ni tampoc d'un llenguatge figuratiu. Per tant, és apte per a qualsevol tipus de públic i relativament fàcil de llegir i comprendre. A més, els capítols estan ordenats cronològicament i de manera lògica.

El que més crida l'atenció abans de llegir-lo és el títol. En la meua opinió, aquest és adequat i crea bon ambient, en el qual et deixes portar per la trama. No és necessari llegir-se el pròleg, encara que proporciona informació interessant per a poder entendre l'obra.

Es tracta d'un assaig que romandrà en la memòria dels lectors durant molt de temps. Amb ell, s'aprèn prou sobre aquest tema i és molt interessant, perquè està redactat en forma de diàleg en el qual existeix un seguit de preguntes i respostes dels diferents autors.

Un dels punts que més agrada del llibre és la crida d'atenció que realitza Yves Coppens cap al mateix origen de tots els homes que devia de portar-nos cap a la solidaritat entre tots, sense distincions. La moralitat que es pot extraure de l'obra, és que només som espurnes irrisòries en relació amb l'univers. Sens dubte, es tracta de la història més bella del món, perquè és la nostra.

**Associació per a la divulgació
de la ciència i la tecnologia**

